

i den Henseende bestaar nogen Misforstaaelse hos Enkelte over, at de maa vente noget lange, inden den endelige Dgjørelse af Expropriationsudgifterne finder Sted. Jeg antager, at der tilbøielig hos de Vedkommende er en Misforstaaelse tilføede, idet det, om end de kunne faae Forsikud paa Beløbet, er naturligt, at man ikke strax efter Banens Aabning er istand til at afvikle Spørgsmaalet, men maa udsætte at betale Restbeløbet nogen Tid. Men der ligger heri fra Udvalgets Side en Tilskyndelse til den ærede Minister til at afvikle disse Forhold saa hurtigt, som det kan ske, og navnlig hvad der angaar Benyttelsen af tilstødende Strækninger i en vis Tid af Aaret. Det er ønskeligt, om dette maa blive taget og tillige godtgjort temmelig hurtigt, efter at Staden er tilføiet, thi hvis nogen Tid hængaar forinden, vil den vedkommende Lodsseier ikke være istand til at bevise det Tab, som han virkelig har havt. Denne sidste Betragtning er ligeledes fremkommen i Udvalget angaaende dette Forhold. Udvalget har ikke stillet noget Forslag angaaende det betydelige Beløb, som den ærede Minister forlanger til Schvervelsen af to Arealer ved Aarhus Station af en Størrelse af saavidt jeg husker omtrent 3 Ldr. Land; men man har troet at burde knytte en Bemærkning til dette Spørgsmaal om, at Arealets eventuelle Anvendelse i et andet Diemed ikke bliver foregrebet ved nogen Udleie. Man har ment, at det skulde tages saaledes i Brug, at der i den Henseende var forbeholdt Staten fornøden Frihed til en hensigtsmæssig Anvendelse baade for Jernbanen, og hvis det viste sig nødvendigt, ogsaa til andre Diemed. Heller ikke i den Henseende kan det antages, at den ærede Minister vil have nogen Indvending at gjøre. Under Betænkningens Nr. 255 har Udvalget udtalt sig angaaende Spørgsmaalet om en Udvidelse af Kolding Station. Der er for en 2—3 Aar siden bevilget et betydeligt Beløb til Udvidelse af denne Station, og nu forlanges det største Restbeløb bevilget paa Lillægsbevillingsloven. Jeg skal derfor ikke komme ind paa Sagen her, da den vil komme til at ligge for ved Behandlingen af Lillægsbevillingsloven, men jeg skal kun antyde for den meget ærede Minister, at Anskuelsen i Udvalget gaa i Retning af, at man puffer, at den meget ærede Minister udsætter det Tilbagestaende, altsaa det Væsentlige af dette Arbejde, endnu i nogen Tid, forinden en ny Bevilling gives, og indtil nye Overveielser af Sagen ere foregaaede, for at man kan i Sommerens Løb vinde en Erfaring for, hvorvidt denne Foranstaltning i Virkeligheden maa anses for hensigtsmæssig og tilstrækkelig for den Trafik, der efter Anlægget af Lunderstov-Gabjergbanen vil fremkomme. Et saadant Forslag vil positivt fremtræde paa Lillægsbevillingsloven i Form af et Forslag om, at Bevillingen negtes. Det vil ikke kunne volde den ærede Minister nogen Vanskelighed, saavidt mig personlig

bekjendt. Forstjellige Spørgsmaal vedrørende den lolland-falsterste og nordvestjællandske Jernbane findes omtalte under Betænkningens Nr. 259. Der er med Hensyn til Regnskabsaflæggelsen til Ministeren for den lollandste Banes Vedkommende nogen Uoverensstemmelse mellem Udvalget og den ærede Minister. Den ærede Minister anfører i sin Skrivelse, at en endelig Afslutning af Regnskabet over Baneanlægget ikke vil kunne finde Sted, forinden samtlige Foranstaltninger og Arbejder ere udførte, som staa i Forbindelse med Anlægget af en egen Jernbanebro over Guldborgsund, og at han har givet Koncessionshaveren en Frist af indtil 3 Maanedes, inden han tilfyller Ministeriet et detailleret Regnskab. Udvalget har i den Anledning udtalt, at det ikke kan se, at der er en saadan Forbindelse mellem det nævnte Broanlæg og selve Jernbaneanlægget, og at det tror, at det ikke kan være i Statskassens Interesse at fravige, hvad der i Koncessionsens Punkt 9 er fastsat som en bestemt Betingelse, at det detaillerede Regnskab skal være aflagt tre Maanedes efter Banens Aabning. Med Hensyn til de Oplysninger om den sjællandske Jernbanes Reserverfonds Forhold, som man har modtaget, skal jeg angaaende Udvalgets Forhold til dette Spørgsmaal henvise til, hvad der er ansøgt i Betænkningens Tillæg B Sp. 625. Man har spurgt om, hvilket Honorar der udbetales til Kommissarius ved den Lolland-Falsterste Bane, og hvorledes det forholder sig med Udbetalingen. Naar Svaret derpaa er indløbet til Udvalget, antager jeg, at det vil stille sig paa samme Maade ligeoverfor Honoreringen af denne Kommissarius, som man har stillet sig, og som Thinget har billiget, med Hensyn til Kommissarius for de sjællandske Baner, nemlig, at vedkommende Selvst indbetaler til Statskassen et vist Beløb, og at Regjeringen i Forening med den bevilgende Myn- dighed bestemmer et Honorar for vedkommende Kommissarius. Jeg tror hermed at have gjen- nemgaaet baade de enkelte Indstillinger og de Ændringsforslag, der høre ind under dette Afsnit.

Scavenius: Som det høie Thing vil se, har Udvalgets Mindretal ikke kunnet slutte sig til de to Forslag, der ere stillede under Nr. 140 og Nr. 141. Hvad angaar Foderstaldene ved Bamdrup Station, skal jeg henvise til Betænkningen, hvor det er oplyst, at der i længere Tid har lydt Klager saavel fra fiesvigste og holskenske Autoriteter som ogsaa fra Kvæghandlere her i Landet over den flette Tilstand, hvori Kreaturtransporten er paa vore Baner. For at forbedre den, har Ministeriet foreslaaet, at der ved Bamdrup Station skal oprettes Kreaturstalde. Vi se ikke rettere, end at Bamdrup, hvorledes end Trafiken over Gabjerg udvikler sig, vil være det hensigtsmæssigste Sted til at bygge saadanne Stalde. Der kan ikke være nogen Tvivl om, at selv om en stor Del Kreaturer